

kárhoztatták egymást, egymás szokásait. Ki vagy te, hogy más fölött ítélkezel? — kérdi figyelmeztetőn az apostol (Róm 14, 4). — Miért ítéled hát el testvéredet? Miért veded meg felebarátodat? (Róm 14, 10) — S ellentmondást nem tűrő határozottsággal utasítja el ezt az emberi kapcsolatokat megrontó s a gyülekezet egységét romboló, keresztényietlen magatartást: kövesse minden keresztény szabadon saját lelkiismeretének meggyőződését. — A gyülekezet tagjainak szeretetlen ítélkezései nyomán felmerült kérdésekre adott nagyszerű választást olyan egyetemes érvényű szabállyá teljesíti ki az Isten előtti egyéni felelősség gondolatával, amely az embertárs megszólását és kárhoztatását minden téren és vonatkozásban elítéli. „... mindegyikünk magáról ad számot Istennek. Ezentúl tehát ne ítéljük el egymást, hanem inkább arra törekedjétek, hogy ne okozzatok a testvérek megütközést vagy botránkozást.“

Mindnyájan „szabadságra vagyunk ítélve“ (Sartre). Mindenkinek szüntelen választania kell jó és rossz, helyes és helytelen között. Ezen választásáért mindenki önmaga hivatott felelni, személy szerint is számot adni Istennek. Senki más.

Vizsgálja meg mindenki saját tetteit (Gal 6, 4). Isten előtti felelősségünk tudatában pedig némuljon el lelkünkben s ajkunkon az embertársat megszóló vagy elítélő kárhoztatás, mert mindenki magáról ad számot Istennek. Ámen.

KOVÁCS ISTVÁN

SZÜLŐK ÉS GYERMEKEK

Ef 6, 1—4

A felnőttek és ifjak közötti viszonyt — a szülő és gyermek kapcsolatát — nem mindig sikerül zökkenőmentesen megoldani. Ennek egyik tünete az is, hogy a mai idősebb nemzedék oly keményen vélekedik és gyakran ítél az ifjúságról. Gondoljunk csak arra, hányszor halljuk — a nemzedéki ellentétek egy-egy kirívó esete kapcsán — megrovólag elhangzani a közismert általánosítást: „Ez a mai fiatalság!“ És viszont hányszor lehetünk tanúi az idősebb korosztállyal szemben elkövetett meggondolatlan gorombaságoknak.

Hajlamosak vagyunk azt hinni, hogy valami új jelenséggel — kortűnettel — van dolgunk. De a történelem azt mutatja, hogy minden hosszabban tartó békés, építő korban lázongott az ifjúság az öregebbek ellen, még az antik világ felnőttje sem tudta gyermekeihez való viszonyát maradéktalanul megoldani, zökkenőmentesen rendezni. A korabeli történész (Carcopino) a római császárságról szóló leírásában jellemzi a két korosztály közötti viszonyt: „Az apák lemondanak arról, hogy vezessék gyermekeiket; engedik, hogy ők uralkodjanak fölöttük, és elhítetik magukkal, hogy teljesítették kötelességüket, ha utolsó csepp vérüket is feláldozák a fiatalok kényelméért, tetszéséért.“

A Szentírásban is találunk utalásokat ez áldatlan állapotokra. Ézsaiás próféta szörnyű képet Jeruzsálem nyomorúságáról az ítélet idején, amelyről így szól látomásában: „Ifjakat teszek vezéreiké, és sihederek uralkodnak rajtuk. Sanyargatja a nép között ember az embertását, egyik ember a másikat. Rátámad az ifjú a vénre, a hitvány a tekintélyesre... Bizony, elbukik Jeruzsálem, és elesik Juda“ (Ézs 3, 4—5, 8).

A nemzedéki ellentétek felszínre kerülése ez, amire Jézus is utal (Mt 10, 35—36), s aminek keresztény szellemben történő föloldását Pál apostol is szorgalmazza gyülekezetében. Bizonylat meg volt rá az oka.

Ami mindenképpen figyelmet érdemel: Pál apostol nem áll sem a szülők, sem a gyermekek oldalára; nem foglal állást egyik „fél“ mellett sem. Ez arra enged következtetni, hogy tisztán lát a kérdésben. A nemzedéki ellentéteket föloldani orvosolni akaró intelmei nem is hagynak kétséget az iránt, hogy mindkét felet hibásnak látja. Ezért szól a szülőkhöz éppúgy, mint a gyermekekhez.

„Gyermekek! Fogadjatok szót szüleiteknek...“ És az 5. parancsolatra hivatkozik (2Móz 20, 12).

„Atyák! — fordul a szülőkhöz — Ne keserítsétek gyermekeiteket, hanem neveljétek őket az Úr fegyelmében és intelmeivel.“

Az apostol „mindkét fél“ — úgy a szülők, mint az ifjak — figyelmébe Jézus példájának követését ajánlja. Érthető, ha ez a komoly igény a felnőttekhez szól elsősorban.

A szülőknek Jézus példáját kell követniük gyermekeikhez való viszonyukban. Jézus áldozatkézséggel és szeretettel gyakorolta hatalmát. A szeretetnek és áldozatkézségnek hatalma van a hívő ember életében is.

Amit sokan tévesen értelmeznek: sokszor épp ez az áldozatkézség és a szeretet. Életükben megvan az áldozatkézség s a szeretet is gyermekeik iránt, hatalmuk mégsincs felettük. Sőt a gyermek uralkodik felettük!

Ha az áldozatkézség hamis célokat követ, a szeretet „vak“, nem okos szeretet. Az okos szeretet és a helyes célokat szolgáló áldozatkézség nem kényeztet, de meggyőző erejével és szolgáló hatalmával a jézusi eszmények szellemében neveli a gyermeket.

Ez megóv a másik végtől is, amikor a felnőtt zsarnoki hatalmaskodással „keseíti gyermekeit“. A keresztény ember méltósága nem az önkényes parancsolgatásban nyilvánul meg.

A jézusi példa szellemében nevelt gyermek tiszteli és szereti szüleit, és szót fogad nekik: szeretetből fakadó engedelmségben.

Szülők és gyermekek, idősek és ifjak: éljetez az apostol intelmében! Ámen.

EGYHÁZI ÉLET — HÍREK

Egyházi Képviseelő Tanács

E. K. Tanács jún. 18-án tartotta meg második évnegyedi ülését dr. Kovács Lajos püspök és dr. Barabássy László főgondnok elnöklete alatt. Tárgysorozatán szerepeltek az elnökileg elintézett fontosabb adminisztratív és gazdasági-pénzügyi ügyekről szóló jelentések, a különböző szakbizottságok jegyzőkönyvei, a Zsinati Főtanács leiratai, az esperesi vizsgálószék jegyzőkönyvei, valamint a petrozsényi egyházközség lelkészi lakása elcserélésének ügye.

Lelkészi értekezletek

Az I. évnegyedi közérdekű és teológiai lelkészi értekezletet az egyházkörmökben ápr. 7—10. napjain tartották meg. A közérdekű előadás tárgya: „Románia Szocialista Köztársaság jogrendjének tisztelgetben tartása minden honpolgár hazafias kötelessége. A lelkész társadalmi magatartásának példaadása a hívek előtt”; a teológiai előadás tárgya „Az Isten létele” volt. A székelykeresztúr—udvarhelyi egyházkörmben Jakab Dénes szentábrahámi lelkész Mózes első könyvéből, a kolozs—tordai egyházkörmben dr. Lőrinczi Mihály szindi lelkész Ámos prófétáról tartott előadást.

Lelkésznevelés

A Protestáns Teológiai Intézetben jún. 1—26 között tartották a II. félévi vizsgákat. Hallgatóink nagy része eredményesen tette le vizsgáit. Jún. 28-án tartott évváró istentiszteleten dr. Kovács Lajos püspök prédikált. Ugyanaz nap tartott évváró ünnepélyen dr. Erdő János rektor ismertette a tanév történetét, ezt követte a pályadíjak és jutalmak kiosztása.

A húsvéti és pünkösti ünnepeken II—IV. éves hallgatók különböző egyházközségekben végeztek legátusi szolgálatot. A legáció jelentős mértékben szolgált a hallgatók gyakorlati lelkészképzését.

Személyi változások

Kinevezések: Fekete Dezső felsőrákosi lelkész máj. 1-től kinevezést nyert az árkosi egyházközségbe. Isten áldása legyen szolgálatán.

Felekezeti teológiai konferencia

Kiemelkedő egyházi esemény volt a június 10—11. napjain Nagyszebenben tartott XXXVII-ik felekezeti teológiai konferencia, melyen részt vettek a hazai egyházak püspökei, püspöki vikáriusok, a bukaresti, nagyszebeni, kolozsvár—napocai és gyulafehérvári teológiai intézetek tanárai, egyházi tanácsosok, teológiai szemi-